

Handwritten signature or mark at the top of the page.

Ročník XI. V Uh. Hradišti v červenci 1930. Číslo 6-7.

SLET Sokolské župy Komenského

v Uherském Hradišti
konati se bude u příležitosti

otevření nové sokolovny tamtéž

DNE 17. SRPNA 1930,

zájezd Sokolské župy Těšinské

JANA ČAPKA

15., 16. a 17. SRPNA 1930.

Nazdar!

ŽUPNÍ PŘEDSEDNICTVO.

Alois Cablík, Uh. Hradiště:

Z dějin Sokola v Uh. Hradišti.

(K otevření nové Sokolovny 17. srpna 1930.)

(Dokončení.)

Rok 1923 zdál se býti rokem oddechu, zatím co řešení nových myšlenek a námětů vyžádalo si mnoha zdánlivě neviditelné vnitřní práce, jíž dán byl v dalších letech určitý směr významnými sokolskými podniky, k nimž náleží v r. 1923 položení základního kamene na stavbu Tyršova domu v Praze a mezisletové závody, při nichž se naše uh. hradištská družstva i jednotlivci umístili velmi čestně.

Jako čin sociální péče a bratrské svépomoci zaznamenávám sokolskou sbírku ve prospěch nezaměstnaných a pak další dvě sbírky ve prospěch našich menšin a hladovějícího Ruska.

VII. valného sjezdu Č.O.S. v Praze v r. 1924 zúčastnil se jako župní delegát starosta naší jednoty br. Dr. Filip Kocián. Toho roku vítali jsme na nádraží v Kunovicích presidenta republiky bratra T. G. Masaryka, jedoucího ze Slovenska, navštívili jsme svou chráněnku v Karvinné, zasvětili svému účelu 2 nové Sokolovny našich poboček, a to na Velehradě a v Nedakonicích. Neradí jsme se loučili s brem Františkem Kožíkem, který při odchodu na nové působiště do Brna nám přikazoval: „Pochopiti Sokolství a nebáti se obětí!“

Činnost jednoty v r. 1925 poháněna byla přípravami na VIII. slet všesokolský v Praze. Po stránce výchovy sokolské pracuje cvičitelský sbor se sborem vzdělávacím ve vzájemné shodě a vykazuje ve výroční zprávě potěšující výsledky.

Dne 31. května navštívilo nás 123 bratří a sester z Karvinné, naší menšinové chráněnky. Večer téhož dne pořádají v redutním sále samostatně tělocvičnou besedu, při níž byl jim naší jednotou odevzdán spolkový prapor.

Rok 1926 jest rokem sletovým, jenž vyžadoval znásobené energie a úsilí. Z naší jednoty bylo na sletu 234 účastníků, z nichž 117 cvičících. Umístění závodních družstev i jednotlivců slouží jednotě ke cti. Prvního místa dobývá br. Alois Sobotka ve skoku dalekém z rozběhu, doskočiv 615 cm. Tělocviku prostému byla věnována zvláštní pozornost a dosažené výsledky byly úměrné.

Po sletu oživena byla znova otázka stavby naší nové Sokolovny a rozhodnuto umístiti novostavbu v prodloužení starého sálu, nikoli směrem k nábřeží Moravy.

V roce 1927 zavádí cvičitelský sbor naší jednoty cvičební večery, jež mají hlavně sloužiti těm bratřím, kterým nebylo lze navštěvovati vyšší cvičitelské školy a kursy.

O župních závodech umísťují se naše družstva členstva i dorostu na místě prvním, podobně vítězí v závodech i jednotlivci. Z her oblíbeno si členstvo odbíjenou a dorost házení míčem do

terče. Velkého významu nabývají cvičební hodiny, vedené bratr Váchou, známým přeborníkem Č.O.S.

Potěšitelnou činnost vyvíjejí všechny odbory. Pěvecký kroužek zahajuje po delší přestávce opět pravidelnou činnost za vedení bratra Jana Drobného.

S velkým nadšením byla přijata akce Č.O.S. na záchranu sokolského domu „Tábor“ v Lublani; v naší jednotě bylo členstvem upsáno 25.050 Kč. Sbírkou ve prospěch zemětřesením postižených Bulharů vynesla u nás 1.150 Kč.

Mezi bolestné události tohoto roku náleží náhlý odchod starosty jednoty bratra MUDra Filipa Kociána, který zemřel 6. listopadu 1928 ve věku 59 let. Jako vzorný bratr sloužil sokolským ideálům do posledního dechu svého šlechetného života, sprádaje ještě plány na zbudování nové Sokolovny, jíž se však nedomáhal. Rozhodné sokolské vědomí osvědčil i skutkem ve své poslední vůli, jež je výmluvným vyznáním jeho účinné šlechetnosti a sokolské mužnosti. Čest jeho památce!

Rok 1928, jubilejní rok naší národní svobody a státní samostatnosti, znamená pro poctivé Čechy další vývoj a utužení myšlenky sokolské. Dlužno vzpomenouti hlavně III. mezisletových závodů, zájezdu na Slovensko, do Skoplje a vítězství Sokolstva na olympiádě v Amsterdamě.

Nejvýznamnější událostí pro naši jednotu je stavba nové Sokolovny, jež bude odevzdána svému účelu 17. srpna 1930 u příležitosti sletu sokolské župy Komenského, a zájezdu sokolské župy Těšínské do Uh. Hradiště. Vzrostla v letech 1928, 1929 a 1930 vlastní silou členstva jako jubilejní pomník sokolského nenáročného národního úsilí.

Bratři a sestry,

po 20 letech života pod vlastní střechou zbuovali jsme dílo veliké a krásné, které jest pýchou a bohatstvím celé sokolské rodiny uhersko-hradištské. Ať je ozdobou našeho historického města a jeho okolí, ať je druhým naším domovem, ať je stánkem zdraví, tělesné a mravní síly, chrámem občanských ctností, bratrské svornosti a lásky!

Nazdar!

Spolupráce Sokolstva při občanské výchově žen.

(Otištěno z „Pokrokového obzoru“ se souhlasem sestry Roubíčkové.)

Na schůzi moravsko-slezských sokolských žup v Brně ve dnech 26. a 27. dubna t. r. bylo o tomto předmětu velmi obsírně jednáno ve vzdělávací sekci. Dnešní poměry vyličila v obsáhlé přednášce s. Roubíčková z Brna. Uvedla nejprve celkem známá fakta, na základě nichž se posuzuje žena stále ještě více podle církevního pravidla: „Žena mlčí ve shromáždění“, než aby se

přiblížila k změněným poměrům, které dávají ženě, aspoň v zákoně, místo úplně rovnocenné muži. I když dlužno uznat, že přechod od názoru dřívějšího, který ženu podceňoval a zdržoval jí v tomto postavení k modernímu názoru o rovnoprávnosti žen, se nedá provést najednou, přece jen nelze mlčet k tomu, aby se stav, ústavou změněný a zaručený, přehlížel, zvláště když za změněných poměrů ženy dokázaly, že jsou schopny stejně práce vědecké a ideové jako muži. Jedním z nejožehavějších problémů, které musí být řešeny, je ještě problém výchovy ženy k občanské rovnoprávnosti.

Tento problém bude ještě ztěžován názory širokých vrstev na dnešní politiku; ale na druhé straně jsou tu dva opěrné body, o něž se je možno opřít a práci tuto usnadnit. Jsou to jednak názory prof. Masaryka o ženě, její práci a úkolech v moderní demokracii, které formuloval pan prezident jistě velmi přílehlavě nyní tím, když řekl, že „moderní“ žena znamená našemu malému národu zdvojení našich sil“. Je to jistě jen domyšlením myšlenek Palackého a Havlíčka, že při naší malé početnosti nesmíme ztrácet nic a proto ta větší polovina žen v našem národě musí se v práci národní i občanské uplatnit. Za druhé je tu Sokol se svojí uvědomovací prací ve členstvu. A právě tato práce by mohla značně přispět k občanské výchově žen. I v Sokole po mnoha bojích byla prohlášena rovnoprávnost mužů a žen. A jistě ženy po stránce technické staly se naprosto neodvislé a mužům rovnocenné, nestalo se tak ani v Sokole po stránce administrativní a ideové.

Tatáž žena, která obětavě koná každou práci, která jí byla v Sokole uložena, která ve svém soukromém životě si dovedla poradit, dovede vysedávat po léta ve schůzích některého odboru, aniž by slovem prokázala, že na to, o čem se rokuje, skutečně také myslí, ačkoliv je známo, že mnohé z nich dovedou mluvit až příliš mnoho, ale ne tam, kde by to bylo na místě.

Bezzájmovost žen po stránce ideové a administrativní jest příčinou, že ženy nejsou si namnoze ještě ani vědomy toho, že sokolské zákonodárství dává jim i tu plnou rovnoprávnost s muži.

Žena-Sokolka, která si ze svého sokolství bere jen stránku tělocvičnou, druhou polovici sokolství nechává ladem, zůstává přes sebe větší vyspělost tělocvičnou jen poloviční Sokolkou. Proto musíme Sokolky vychovávat k tomu, aby i v Sokole byly průkopnicemi hnutí za rovnost v právech i povinnostech. Aby tohoto ideálu bylo i v Sokole dosaženo, pak samozřejmě musí žena-Sokolka být první, která se snaží o sokolské uvědomění, žádá a koná stejnou práci jako muž a má pro sebe stejné měřítko. Sokolka odmítá vždycky a všude jakékoliv výhody, které by se jí snad nabízely se zřetelem k její „ženské slabosti“ a přičiní se, aby rovnoprávnost bylo uskutečňována i v praxi; dosud je žena starostka výjimkou, funkcionářek žup i jednot je poměrně velmi málo. V tomto směru musíme předně doplnit výchovu žen v jed-

notách, zde musí se ženy-Sokolky předně naučiti správně chápati pravou demokratickou rovnost a na práci sokolské se vyvíjet do té míry, aby byly schopné vnášeti sokolskou demokratičnost a bratrství také ven z tělocvičen do života veřejného. Sokolky musí býti samy k sobě upřímné, pravdivé a přísné. Musí si uvědomiti, že jejich dosavadní tak zvaná výchova pro domácnost nebyla ničím jiným, než výchovou k rodinné sobeckosti a k omezování lásky k bližnímu na nejužší kruh rodiny. To, co nyní pod zorným úhlem Masarykovým po nich žádáme, jest: z lásky k rodině a Sokolstvu vyrůstá a rozvětňuje se všeobsahující láska, účinná a praktická láska k obci, zemi, národu.

V tomto smyslu musí žena Sokolka ve městě i na venkově jíti ruku v ruce s ostatními ženami, musí tam, kde jiného vedení není, raziti sama cestu nové myšlenky a předcházeti příkladem. V této práci najde ještě posilu i příklad v akci, která byla zahájena v zemi moravskoslezské a která se snaží o kulturně-politické uvědomění žen na podkladě politicko-nestranickém. Čtenářky P. O. jsou o akci jistě dobře informovány a rády ochotně přispějí, kde to bude potřebí, radou i skutkem. Každý spravedlivý Sokol tyto snahy bude podporovati. Že tomu skutečně tak je, svědčí několik řádků ve 4. čísle Tyrše: „Jak se dovídáme, akce pro kulturní a politické uvědomění žen přenesla se také na venkov. Viděli bychom rádi, kdyby se jí ujaly všude Sokolky a vnášeli mimo sebe i mezi sebe přesvědčení, že sokolství znamená obrodu života nejen domácího, ale i veřejného. Tato akce neznamena výboj pro dosažení velkého počtu ženských mandátů, ale mandáty ty mají býti jen jedním prostředkem k tomu, aby žena mohla uplatniti svoje dobré kvality i své zkušenosti na místech rozhodujících. Sokolky ať jdou v popředí nového, zdravého ruchu!“

Po referátě se rozvinula delší debata, která snažila se jednak objasniti cesty, kterými by se mělo při této práci postupovat a vytýčiti jasněji cíle celé práce. Na konec byla pak přijata resoluce, která svědčí o tom, že se potřeba podobné práce uznává. Resoluce zní:

Zástupci moravsko-slezských žup, shromáždění na schůzi 27. dubna 1930 v Brně, se zavazují, že budou ve vzdělávací činnosti věnovat obzvláštní pozornost občanské výchově ženy.

Budou v sokolských ženách probouzeti a živiti zájem nejen o práci sokolskou, ale o všechny složky veřejného života tak, aby i sokolská žena vnášela svoje sokolství do veřejnosti, a budou nejhodnějšími způsoby podle místních poměrů pracovati k probuzení lidského sebevědomí ženy.

V rámci tohoto programu budou podporovati činnost Akce pro kulturně-politické uvědomění žen, pokud se shoduje se zásadami sokolskými. Tato resoluce byla pak schválena i plenární schůzi v neděli 27. dubna.

Náčelnictvo žen kraje východomoravského vypisuje

s o u t ě ž

na společná cvičení pro dorostenky a ženy pro krajský slet v Přerově 1930.

1. Cvičení mohou být volena libovolně, buďto s náčiním nebo prostná. Hudební doprovod budiž přiložen!

2. Soutěže může se zúčastniti každý člen nebo členka kterékoliv sokolské jednoty.

3. Návrhy zašlete na kancelář sokolské župy Středomoravské-Kratochvílvy v Přerově nejpozději do konce září 1930! Přiložte přesnou adresu!

4. Došlé práce posoudí náčelnictvo kraje východomoravského.

Nazdar!

Marie Kleinová,
náč. župy Středomor.-Kratochvílvy.

***Slavnost otevření Sokolovny v Mor.
Písku, spojená s okrskovým cviče-
ním, bude 13. července 1930.***

Vzdělávací hlídka.

Schůze župního vzdělávacího předsednictva konala se 15. června t. r. ráno v Sokolovně v Uh. Hradišti. Přítomní byli: s. R. Glazová, bratři Fr. Milička, B. Šostek, V. Zaoral, Fr. Cejnar, Al. Cablík, R. Böhm a J. Šeda. Omluvili se: s. Mazáčova M. a bratři Ant. Konečný, C. Řezníček a M. Sumec. Po zahájení podali zprávu o svých okrscích okrskoví vzdělavatelé. S radostí konstatovali čilejší ruch v práci vzdělávací některých jednot a poboček, kde to dočasně vážlo, a uvedli také ty jednoty a pobočky, kde vůbec nelze postřehnouti nějakého ruchu a kde bude třeba zasáhnouti, aby práce vzdělávací a eventuelně i administrativní a technická se dostala do lepšího chodu. Br. Šostek pochvaloval si čilejší ruch v Archlebově a Miloticích a stěžoval si zvláště na Vlkoš. S. Glazová stěžovala si na Ostrožskou Novou Ves, Lipov a četné pobočky, zvláště jednoty strážnické a br. Cejnar na Bilovice, Babice, Oldřichovice a Žlutavu. Za to konstatoval čilou práci ve Starém Městě a Buchlovicích.

Na to podal župní vzdělavatel zprávu o schůzi moravskoslezských žup, konané 26. a 27. dubna v Brně a o schůzi vzdělávacího sboru Č.O.S., konané v Praze 3. a 4. května, jichž se zúčastnil. Po zprávě o schůzi brněnské rozpředla se věcná debata, zvláště o referátě br. L. Jandáska o tom, jak prováděti usnesení VII. valného sjezdu Č.O.S. ze sekce vzdělávací, a o referátě br. Šmi-

řáka ze sekce technické o reorganizaci cvičitelských škol Č.O.S. Rovněž o referátě br. Dra. Kládivy o zájezdu do Bělehradu a do Sofie bylo čile debatováno. Po zprávách o jarním rokování sokolských vzdělavatelů v Praze uvažováno bylo zvláště nad tím, jak povznést pokleslou vzdělávací činnost v naší župě. — Na 14 denní vzděl. školu Č.O.S. bude vyslán br. Chalupa z Újezdce u Luhačovic. Župní vzdělávací školu usneseno uspořádati v Uh. Hradišti v měsíci září. Pořádána bude ve dvouch dnech a to prvního dne večer a druhého dne dopoledne. Večer prvního dne bude zpestřen zpěvem a ukázkami rytmiky, druhý den loutkovým divadlem. Za docenty školy získáni přední pracovníci sokolští: br. L. Jandásek, J. Porod, J. Hutaf a vyjedná se s odborníkem — hercem scénářem, neb mashérem o přednášku tohoto oboru. Ukázky rytmiky uvolil se přednésti župní vzdělavatel župy moravskoslezské br. O. Harfl, který ochotně nám vyšel vstříc a bude sám u klavíru doprovázeti. Škola bude včas všem jednotám a pobočkám oznámena a o jejím absolvování dostanou účastníci osvědčení. — Na podzim t. r. bude uspořádána škola sokolského zpravodajství. Docenty na ní budou členové žup. vzděl. předsednictva. Datum určí se později. — Pro letošní župní slavnosti určení byli řečníci. Schůze trvala do 11. hod. dop. a byla opravdu pracovní.

M.

Bratřím vzdělavatelům! Ačkoliv letní a prázdninová doba jest spíše vhodná pro práci technickou, nesmí ani vzdělávací práce nadobro ustati. Po pečlivě připravených oslavách M. J. Husa přikročíme ihned k přípravám povinných oslav Tyršových. Poslední číslo „Vzdělavatele“ dává nám hojně materiálu a jest třeba jej jen dobře prostudovati a práci vhodně a účelně ve vzdělávacích sborech roztrfíditi. Bratři! Ať není jednoty ani pobočky, která by oslav podle daných směrnic neprovedla. — Bratři vzdělavatelé využijí veřejných vystoupení ke stručným (!) propagačně-sokolským proslovům k veřejnosti a k získávání mládeže a žactva. — Při zájezdech na veřejná cvičení poučujte členy, jak vystupovati má Sokol na veřejnosti v kraji sokolském, snažte se zvýšiti chuť nošení sokolského kroje a to hlavně také tím, že sami v kroji sokolském se svým členstvem vyjíždějte! Agitujte pro účast na župním sletě v Uh. Hradišti! — Dbejte v prázdninách o uspořádání sokolských knihoven! Seberte od členstva a činovníků půjčené knihy, prohlédněte je, roztrfďte podle skupin, označte, zřídte řádné seznamy, aby pro zimní období byly knihovny v pořádku a připraveny k půjčování. Kde máte knihovničky, postarejte se, aby toto vše vykonal knihovník a pak i výkaz o knihovnách snáze koncem roku vyhotovíte. — Nemáte-li zaneseny své proslovy a jiné vzděl. podniky ve vzdělávacích výkazech měsíčních, vyplňte je a zašlete svým okrskovým vzdělavatelům! Výkazy vzdělávací I. okrsku kyjovského pošlete již na adresu br. V. Zaoral, profesora v Kyjově. — Již teď v prázdninách připravte si programy a docenty pro školy pro nové členy, které nejvhodněji

v měsících podzimních všude uspořádejte! Jest třeba nejen před šikem sáhodlouze vysvětlovati heslo: „Věčný ruch a věčná nespokojenost“, ale tento stálý ruch neustále kolem sebe buditi a vznečovati, jak mezi členstvem, tak i mezi činovníky — a to hlavně!
Nazdar!
Žup. vzdělávatel.

Bratru B. Šostkovi, okrskovému vzdělavateli I. okrsku a činovníku jednoty kyjovské. Bratře! U příležitosti Tvého odchodu z naší župy opakuji opět to staré: ti nejlepší nám odcházejí — a tím trpí naše župa jako vleklou chronickou nemocí. Budeme Té jako dobrého, nadšeného, pro ideu sokolskou obětavého pracovníka, pohřešovati všude. Zvláště však utrpí naše župní vzdělávací předsednictvo Tvým odchodem. Zvykli jsme si my staří „tahouni“ na Tebe a Tvou ochotnou spoluúcast ve všech sokolských pracích tak, že bude těžko si odmysletí Tebe při těch všech našich pracovních schůzích. Tvá dobrá a nemalá zkušenost v životě sokolském a klidná rozvaha, i když jiní jsme se rozhňovali, Tvá vždy pohotová ochota „zaorati“ tam, kde toho třeba, jemný, citlivý a milý charakter Tvé osobnosti nám bude velmi chyběti. Jsme přesvědčeni, že všemi svými dobrými vlastnostmi uplatníš se na novém svém působišti nejen jako vychovatel naší mládeže ve škole, nýbrž i sokolská jednota tamější získá Tebou to, co my Tebou ztrácíme — dobrého sokolského pracovníka. A těch právě máme již tak pořídka. Děkuji Ti jménem vzdělávacího předsednictva župy naší za všechnu u nás a s námi vykonanou práci sokolskou, přeji Ti na novém Tvém působišti hodně zdu. Nazdar!

Fr. Milička, žup. vzdělávatel.

Putovní knihovna Karla Vaníčka.

Předsednictvo sokolské župy Komenského oznamuje jednotám a pobočkám naší župy, které nemají vlastní knihovny, že po prázdninách může půjčiti některé jednotě nebo pobočce pro rok 1931 putovní knihovnu Karla Vaníčka. Část knihovny (přes 40 čísel) jest již připravena, část (rovněž přes 40 čísel) musí býti ještě svázána, což se stane během měsíce září a října.

Putovní knihovna Karla Vaníčka obsahuje svazky zábavné i všeobecně poučné prósy jakož i knihy rázu sokolského. Předsednictvo župy si přeje, aby putovní knihovna Karla Vaníčka byla doplňována hojnějšími dary knih od jednotlivců i městských jednot a tím mohla plniti v našich menších jednotách a pobočkách poslání, jakého předsednictvo župní od ní očekává.

Přeje-li si některá jednota nebo pobočka naší župy zapůjčení putovní knihovny Karla Vaníčka na příští rok 1931, ať zašle podepsanému žup. jednateli žádost o ni s podrobnostmi o tom, má-li jednota nebo pobočka vlastní knihovnu, kolik svazků a j.

V příštím čísle Věstníku bude otištěn seznam knih putovní knihovny Karla Vaníčka, aby žádající jednoty nebo pobočky znaly podrobnosti o knihovně. Za předsednictvo župní

Alois Cablík, odb. uč., žup. jednatel, Uh. Hradiště.

Ze župního předsednictva.

I.

Bratří a setry!

Letošní župní slet pořádáme 17. srpna v Uh. Hradišti. Pečlivá příprava všeho členstva je jistou zárukou, že výsledky budou radostné.

Chceme ukázati nejen vnější výsledek práce tělocvičné, nýbrž i vnitřního ducha, je notnost, kázeň a účelnost sokolského vedení. Chceme se zase po roce potěšiti s bratřími a sestrami těšinskými. Takto chceme s nimi u příležitosti otevření nové Sokolovny v Uh. Hradišti manifestovati a propagovati své sokolství.

Přijďme všichni v slavnostních sokolských krojích, jež jsou naši cíl! Cvičební úbory ať jsou bezvadně čisté! Poslechněte pokynů svých vedoucích nejen na cvičišti, nýbrž i v šatnách, na seřadišti, ve vlaku a všude! Nezapomeňte, že kázeň je kouzlem našeho úspěchu! Nazdar!

II.

Č.O.S. vypisuje soutěž na vyhledání nejlepšího Kašpárkova proslovu s názvem: „Veselá mysl půl zdraví!“ Podrobnosti v 25. čís. Věstníku sokolského.

III.

Vzpomínajíce při práci svých vůdců, bratří Dra J. Scheinera a Dra J. Vaníčka, trávících zdravotní dovolenou, upřímně je pozdravujeme a přejeme ze srdce brzkého zotavení. Nazdar!

Alois Cablík, župní jednatel.

Zprávy z okrsků.

Veřejné cvičení IV. okrsku.

29. června t. r. konal IV. okrsek naší župy veřejné cvičení v Nivnici. Bylo jistě účelným a dobře voleným místem pro veřejné vystoupení okrsku voliti letos právě Nivnici, snad rodné místo J. A. Komenského — dnes bohatou, leč klerikalismem a Orly přeplněnou obec.

Na vlastním pozemku, parcelaci velkostatku získaném, jednoduše, ale vkusně a účelně pro veřejné cvičení upraveném, sjela se již ráno sokolská mládež auty a vozy na zkoušky a známý nám čilý sokolský ruch vládl tu po celé dopoledne pod vedením okrskového náčelníka br. Fr. Adamce z Uh. Brodu a sestry M.

Mikulcové z Luhačovic. Mnohé z nacvičených prostných letošních muselo býti opravováno, ba i znovu nacvičováno, což ostatně jest pochopitelné už proto, že mnozí bratři a sestry cvičili svá prostná, letos hodně obtížná, po prvé ve větším počtu, na větším místě a jistě většina po prvé při hudbě. Snad by pro příště hodně k dosažení snadnější secvičenosti přispělo, kdyby okrskové technické předsednictvo včas po větších jednotách uspořádalo nácvikové schůze pro okolní jednoty a pobočky a tím by i to moření až trojím opakováním cviků na úpalu slunečním snad odpadlo. Blízké, pohodlné v soukromých domech výhodně volené šatny poskytly pak dostatek možností k odpočinku, aby všichni zase čilí a posílení zúčastnili se odpoledního průvodu a veřejného cvičení. V polední přestávce a cestou k seřadišti prohlédli si všichni rychle se vzímající a bohatou obec, zvláště však krásnou budovu Sokolovny — Besedy, kterou nivnický Sokol společně s místním sdružením Domoviny značným nákladem a obětavostí členstva zbudoval. Průvod řadil se až na horním konci, v blízkosti mlýna, domnělého rodného domu J. A. Komenského, a prošel za zvuků jadrné, v celém kraji známé a osvědčené sokolské hudby nivnické celou vsí až na cvičiště. Nevím, jak početně zastoupeny byly jednotlivé druhy cvičení, leč průvod byl jistě důstojný okrskového vystoupení. Pěkně se v průvodu vyjímali v krásných místních krojích hoši, dívky a děti nivnické, ač myslím, že jim mělo býti vyhrazeno v průvodě místo čestnější. Nivnice, která snad bývá zvyklá na průvod chladné orelské modři, tentokrát se živě rozjařila vřelou červení sokolskou a jsem jist, že červeně zapůsobila a zanechala trvalé stopy.

Na cvičišti uvítal Sokolstvo a hosty, jichž se sjel z celého okolí pěkný počet, velmi mile a srdečně starosta místní jednoty, který s nezvyklou u selských lidí výřečností zapůsobil pěkným a opravdu srdečným dojmem. Pak za zvuků hymen vztváčena státní vlajka a místostarosta župy br. J. Krystýnek z Luhačovic pronesl výstižnou a na místní poměry a dobu přilehavou slavnostní řeč, ve které vybízel k práci drobné, ale zaslужné, nadšené práci sokolské — pod státní vlajkou — za sokolským praporem. Četné „Zdar“, které za jeho řeči následovalo, bylo dobrým důkazem, že k takové práci u nás, na našem Slovácku jest jistě mnoho dobré vůle a nadšení.

Cvičení samotného, které plynulo ladně bez větších poklesků a v pěkném spádu číslo za číslem, po stránce odborné technické se dotýkati nemohu a nechci — to odborně nejlépe ocení župní náš náčelník br. Jaroslav Staša, který byl přítomen od ranních zkoušek. Myslím však, že cvičení žactva odbyti jen prostnými nestačí, zvláště ne v takových místech, kde chceme zapůsobiti propagačně. Proto nebylo dosti promyšleno a správné vynechatí hry žactva, které netrpělivě na své hry čekalo a po svém vystoupení se stále dotazovalo. — Laciné sodovky, mléko s koláči, uzenky, zmrzlina, sladkosti z buffetu, hospoda a vinárna

(ne zbytečná!?) poskytovaly dostatečné občerstvení i posily při cvičení cvičencům i přihlížejícím návštěvníkům.

Byli jsme s průběhem okrskového cvičení plně spokojeni a s pocitem uspokojení rozjížděli jsme se do svých hnízd našeho Slovácka s blahým vědomím, že vykonali jsme milou povinnost ke svým bratřím nivnickým a posílili je k další nadšené, byť i nemálo těžké práci sokolské. Nazdar! M.

Sokol v Luhačovicích pořádá v neděli dne 20. července 1930 o 2. hodině odpoledne slavnost otevření Sokolovny, k níž upřímně zve bratrské jednoty.

Technická hlídka.

Sestry!

Dne 21. září 1930 konají se v Přerově krajové závody ve hrách. Závodí se v „Odbíjené“, „Košíkové“ a „Pálkované“. Obehlání těchto závodů je pro každou župu — tedy i pro nás, povinné!

Popisy her vyšly ve „Cvičitelce“. Chopte se práce s chutí všechny! Přihlášky družstev s označením, kterou hru nacvičujete, zašlete na moji adresu nejpozději do 31. srpna 1930.

Nazdar!

A. Kostlánová, župní náčelnice.

Zprávy z jednot a poboček.

Ze Žlutavé Naše tělocvičná jednotka Sokol slaví letos 10. výročí své činnosti. Pohlédneme-li zpět do uplynulého desetiletí, musíme s radostí konstatovati, že jsme vykonali velký kus práce nejen na poli tělovýchovy, nýbrž i na poli kulturním. Vzrostli jsme pevně, učení Tyršovo a Fügnerovo zapustilo hluboké kořeny u nás, organizace naše jest nezdolná. — Cvičíme pravidelně po celý rok. Naši snaživí a obětaví ochotníci sehráli v době zimní cenná dramata „Emigrant“, „Bezejmenná“, „Zvoník u Matky Boží“, vykonána řada proslovů a přednášek a z iniciativy naší pořádány krásné oslavy národního svátku a 80. narozenin br. presidenta. — Za dobu 10 let z vlastních prostředků zakoupili jsme si hlavní cvičební nářadí, koupili jsme krásné stavební místo, na němž letos v jubilejním roce klademe základní kámen ke stavbě nové Sokolovny. Dodnes jsou hotovy základy, na něž spotřebováno 125 m³ kamene. Naš stavební fond jest dosud nedotčen, neboť veškeré práce vykonali členové rádi a ochotně bez

nároku na jakoukoliv odměnu. — Po celou zimní dobu vždy v neděli pracovali členi (i četní nečleni) ve skále, kde nalámali potřebného množství kamene, který zase odvezen obětavými občany na staveniště. Na základech pracovalo se opět jen v nedělích. Četní bratři, kteří většinou jsou zaměstnaní po celý týden v průmyslových závodech, neznají ani v neděli odpočinku a pracují rádi na stavbě. Ctíme jejich obětavost a nadšení pro ideu sokolskou. Členstvo uložilo si povinnou daň 1 Kč týdně na stavební fond. Všichni rádi obětují tento nepatrný obnos. Pro povzbuzení a krásný příklad věnoval br. Lad. Mišurec 1000 Kč. Jeho krásný čin nezůstal ojedinelý, neboť členové upsali zdarma 25 000 cihel. Kéž toto nadšení, obětavost a dobrá vůle potrvají navždy a u všech! Kéž řady naše rostou a dočkáme se v příštím roce svého stánku!

Vzdělavatel.

Z Luhačovic. Po 8 měsících blíží se nová Sokolovna svému dokončení a světlá, vzosná stavba vítá již nyní příchozí od nádraží. Teprve po odstranění všeho lešení je patrná velikost budovy i její vnitřní řešení, které podle úsudku znalců odpovídá moderním požadavkům. Všechny místnosti jsou prostorné, světlé a vzdušné. Budova je vybavena ústředním topením a větráním. Starosti s přípravami ke stavbě i stavbou samou budou pomalu u konce, aby nastoupila nová starost o vydatnou činnost v nové Sokolovně. Jednota luhačovská otevírá nový stánek v neděli 20. července 1930 slavností, k níž upřímně zve jednoty sokolské.

-ek.

Knížní hlídka.

Generál Stan. Čeček, velitel povolžské fronty. Napsal Josef Kudela. Vydal Moravský legionář v Brně. Cena Kč 2.—, poštou Kč 2'20. Předčasná smrt mladého hrdiny legií vyvolala potřebu monografie o jeho životě a díle. Této potřebě vyhovuje brožura známého historika odboje dra. J. Kudely, v níž při vši stručnosti úplně a spolehlivě vyložena životní dráha generála Čečka s jejími velkými zástavkami: rozvědky České družiny, Zborov, Bachmač, vrchní velitelství na Volze, velitelství vojsk na dálném východě, vysoké úřady v republice. Prostě a s láskou napsaná knížka vykoná mnoho pro poznání, čím byl Čeček v dějinách našeho boje za svobodu.

Úspěch legionářské literatury. Dvě z novinek brněnského nakladatelství Moravský legionář vycházejí brzo po vyjítí v novém vydání. Je to brožura Josefa Kudely „Bohumil Čermák, předseda čs. revoluční organizace v Rusku“ (cena Kč 1'50), jež vyšla již po třetí (druhé vydání uspořádalo pro své členy Ústřední sdružení Čechů a Slováků z Ruska). V druhém vydání vyšla právě i knížka Fr. J. Pražského-Slavkovského „Nem, nem, soha!“ („Osudy italského legionáře v maďarském zajetí“). Cena Kč 6'—.

Průvodce po Československu. Ústředí Klubu českých turistů společně s nakladatelstvím „Orbis“ připravilo nové vydání dlouho rozebraného a postrádaného Průvodce po čsl. republice. Druhé vydání má téměř o polovinu větší rozsah a je rozděleno na dva díly. I. svazek zahrnuje Čechy, Moravu a Slezsko, II. svazek pak Slovensko a Podkarpatskou Rus. Mapky, plány a pod. vypracoval vojenský zeměpisný ústav. O přesnosti a svědomitosti díla svědčí fakt, že při jeho sestavování bylo účastno 1200 spolupracovníků ze všech konců našeho státu. Nedostatky I. vydání jsou odstraněny a veřejnosti se dostane díla, které může směle konkurovati s „Baedekery“, ba je i předčí.

Velký úspěch v lidovýchově. Jak nám Masarykův lidovýchovní ústav v Praze oznamuje, přihlásilo se v měsíci březnu přes 1.200 nových účastníků do písemných kursů „Domácího učení“. Největší zájem byl projevěn o němčinu, český pravopis, těsnopis, reklamu a autokurs. Zájem o kursy je pochopitelný, poněvadž se jich může zúčastniti každý bez ohledu na předběžné vzdělání a odevšad. S přihláškami byla zároveň spojena soutěž, jejíž výsledky budou uveřejněny koncem roku, jak bylo již v deníčním tisku oznámeno. Bližší informace o tomto novém způsobu učení dává Domácí učení, Praha XII., Fochova 62.

Gandhi a Anglie. Zatím co Anglie snaží se udělati z kolonií svého hlavního odběratele, jest u těchto tendence opačná, totiž zbaviti se právě této závislosti na mateřské zemi. Neustálé vzpoury v dominiích, na nichž je její hospodářská existence závislá, to potvrzují. Současné vření v Indii a roli Gandhiho, který její odpor reprezentuje, jasně vysvětluje dílo A. Siegfrieda: „Dnešní Anglie, její hospodářský a politický vývoj“, které je doplněno pozoruhodným a kritickým úvodem H. W. Steeda. Anglické vydání bylo sensací. Česky vyšlo v Orbis za Kč 38.—.

Z redakce.

Vydáváme dvojčíslo — červen červenec — s obsahem poněkud chudším. Doba předprázdninová, ač bohatá na veřejná vystoupení jednot a poboček, znamená v dopisovatelství z jednot jisté ochabnutí na škodu sokolské věci. To, čím jednoty chlubí se — a to právem — před veřejností, veřejným vystoupením, zůstává zapomenuto v naší roční kronice, nesvěřile-li toho svému župnímu tisku. — Příští číslo, srpnové, bude vydáno koncem měsíce července s pokyny pro župní slet v Uh. Hradišti.

Ant. Konečný, Uh. Hradiště,
Všehrdoва tř. 431.

Zařizování jevišť malbu dekorací

v prvotřídním moderním provedení.

Akad. malíř L. MOUCHA ČAKOVICE U PRAHY.

Filiální závod v Uh. Brodč č. 156.

Opravy jeviště. — Oferty a porady na požádání.

Promítací plátno pro kino, napnuté na rámu a úplně zachovalé, ihned výhodně prodá Sokol v Uh. Hradišti.

Obsah řídí redakční kruh. — Redakční závěrka 15. každého měsíce. — Vychází měsíčně. — Vydává Sokolská župa Komenského v Kyjově. — Roční předplatné Kč 8.—. — Číslo jednotlivé Kč 1.—. — Za redakci odpovídá a příspěvky přijímá br. Ant. Konečný, prof. obch. akademie v Uh. Hradišti. — Tiskem K. Hylského v Uh. Hradišti. — Administrační a insertní dotazy vyřizuje knihtiskárna Karla Hylského v Uh. Hradišti. — Povolení používání novinových známek uděleno výnosem ředitelství pošt. a telegr. v Brně č. 44.820/Vl. 13. V. 1920.

Nedostižné benzin. motory

„SLAVIA“

od 2—12 HP

pro živnosti, průmysl
a hospodářství ●

Bratři Paříkové,

továrna benzinových motorů,
slévárna železa a kovů

Napajedla,
Morava ČSR.

Dostaveníčkem sokolské společnosti jest

restaurace v Sokolovně

(hotel „KORUNA“ v Uherském Hradišti).

Výborná domácí kuchyně. — Přírodní vína.

O návštěvu prosí

JAN HOLUB, restauratér.

Pamatujte na sebe a své milé **úsporami** na dárkové a vkladní knížky

OKRESNÍ ZÁLOŽNY V UHER. BRODĚ!

Šetrnost je matkou svobody! Šetrnosti k blahobytu! Šetření - bohaté koření!

TISKOPISY

spolkové i obchodní, společenské i osobní objednávejte
v knihtiskárně K. Hylského v Uh. Hradišti.

Telefon číslo 142.

C. Neusser, zasílatelství

v Uh. Hradišti.

Stěhování patent. nábytkovými vozy.

-- Autostěhování a autodoprava. --

OBCHOD

uhlím, dřívím, vápnem, cement, lepenkou, rákosem

— sádrou ve velkém i malém. —

Nový кроj pro žákyně dle předpisu Č.O.S.

Prodává se :

Úplný кроj (režná říza, spodky, rušová sukénka)

do 55 cm, 60 cm, 65 cm, 70 cm, 75 cm, 80 cm,
Kč 35 —, 36 —, 38 —, 40 —, 42 —, 44 —,

85 cm, 90 cm.
46 —, 48 —

Míra běže se od ramene ke kolenu a objem přes boky
Učíte svým malým sokolkám radost a objednejte jim ho.

Fach-Sport-Praha

II. ŽITNÁ 40. TELEFON 338-7-3

výroba sokolských krojů.

ADAM PRAHA
KUNITICE.

Výhodné placení.

**Bezpečné
elegantní
tělocvičné
nářadí**

s Siletou zárukou.

Vedoucí cenou a jakostí.

ZUBY spravuje, nové zhotoví z alé chrupyl plomby **ZUBNÍ TECHNIK**

BR. STÁŇA INDRÁK,
UH. HRADIŠTĚ

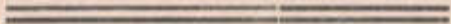
ve vlastním domě proti školám, vedle fotografa Bartoně.

Technická příloha

Věstníku sokolské župy Komenského k dvojčíslu 6.-7.

Pořad

žup.sletuv Uh. Hradištive
dnech 15.-17. srpna 1930.

V pátek dne 15. srpna příjezd sokol. župy
Těšínské, prohlídka města a výlety
do okolí.

V sobotu 16. srpna slavnostní představení
„Plukovník Švec“.

V neděli 17. srpna o 7. hod. ráno zkoušky
na sletišti. Dopoledne o 11. hodině
slavnostní otevření Sokolovny.
Odpoledne o půl 2. hod. řadění
průvodu za mostem a průvod
městem na cvičišť. O půl 4. hod.
v e ř e j n é c v i č e n í.

- a) Muži prostná pro zájezd Č.O.S. do Bělehradu.
- b) Tyršová soustava tělocvičná I. odbor.
- c) Dorostenky prostná pro zájezd do Bělehradu.
- d) Tyršova soustava II. odbor.
- e) Dorostenci prostná pro zájezd do Bělehradu.
- f) Tyršova soustava III. a IV. odbor.
- g) Ženy prostná pro zájezd do Bělehradu.
- h) Hry a různosti — dorost.
- i) Členstvo Česká beseda.

Pokyny

pro slet sokolské župy Komenského v Uh. Hradišti
dne 15. — 17. srpna roku 1930.

Bratři — sestry — doroste!

Za měsíc slétnou se příslušníci našich jednot ke svátku župnímu — sletu sokolské župy Komenského, — kterýž tentokrát je položen do Uh. Hradiště. Není třeba dokazovati, co znamená jednota hradišfská pro naši sokolskou práci a nebylo by tudíž spravedlivé, abychom jí neprojevíli své účasti, když otvírá svou Sokolovnu. Ale slet náš bude letos významný též jinak. Uspořádá k nám zájezd i naše bývalá chráněnka sokolská župa Těšínská Jana Čapka, jejíž členstvo i dorost budeme ve svém středu hostiti. Proto zdvojeného úsilí bude třeba, abychom se cti obstáli jak na cvičišti, tak i mimo ně.

V prvé řadě je třeba pamatovati na účast v kroji slavnostním a dále, že všechny jednoty i pobočky musí slet obleslati. Kroj slavnostní ať skví se čistotou i úpravností, aby nositel jeho nebudil dojmu ledabylyce, nebo že jej zdědil po „mladším bratrovi“. Toto platí nejen členstvu, nýbrž i dorostu. U dorostu pak dále upozorňuji, že žluté botky nejsou ke kroji vůbec přípustné.

Cvičební úbor mužů sestává z tmavomodrých trikotových kalhot, opatřených dole černou gumou a nahore červenobílým příšitým pasem. Bílé červeně úzce lemované tílko, černé cvičební střevice nebo perka a čapka od kroje slavnostního jej doplňuje. Požadavek tento je samozřejmý a za žádnou cenu nebude od něho upuštěno, protože i na schůzi cvičitelského sboru Č.O.S. byl zdůrazněn. Vy, kteří nemáte slavnostního kroje, opatřte si alespoň tu čapku a nespolehejte se, že si až tam od někoho vypůjčíte, a dokonce nevěřte, že se v tom množství třeba ztratíte.

Dorostenci cvičí na veřejném v třaslavicích od slavnostního kroje s černým pasem. Ke zkoušce však doporučuji režné kalhoty, aby na odpolední průvod nebyli hoši třeba snad ušpinění.

Sestry cvičí v novém cvičebním úboru, t. j. bez punčoch nebo v punčochách barvy tělové. Sestry, které v ukázce „Tyršovy soustavy“ cvičí nářadí, musí cvičiti na tomto ve skládaných spodcích bez punčoch nebo punčochy barvy tělové. Sestry a dorostenky, dbejte toho, aby cvičební úbor byl krásně čistý a bezvadně upravený! Žádná ať se na cvičišti neupravuje! Přestávek mezi oddíly použijte k vyřízení řad a úpravě zákrytů! Dorostenky, nacvičte hlasitý, rázný výdech při „závěru“ ve 2. a 4. taktě. Sestry, nacvičujte již nyní vytáhnutí šátečku z pasu, aby nesprávným uchopením šátečku neporušila se souhra cvičení! Šáteček je velký 25 x 25 cm, z bílého batistu bez krajk, složený za pasem, jenom jeden cípeček vyčnívá ven. Na cvičišti nemyslete na nic jiného, než na bezvadné, krásně provedené cvičení a na

povely s můstkem! Dorostenky i sestry, pilujte pěkně prostná, neboť jsou nezvyklá a tak přičiňte se o zdar sietu! Radost z dobře provedeného díla bude Vám odměnou. Upozorňuji znovu, že pobíhání mezi obecnstvem ve cvičebním úboru je přísně zakázáno. Která cvičenka nebude dbáti zákazu, bude zjištěna a oznámena výboru jednoty. Pokud neučiníte všem povinnostem zadost, nevzdalujte se ze seřadiště! Vyplňte bezpodmínečně rozkazy vedoucích na seřadišti a vyhnete se všem nepříjemnostem! V šatnách chovejte se slušně a tiše! Slavnostní kroj jak dorostenek, tak žen budí bezvadný a snažte se, aby Vás bylo v průvodě co nejvíc!

Muži cvičí prostná pro zájezd Č.O.S. do Bělehradu, všech pět oddílů. Je nanejvýš nutno, aby každá jednotka vyslala celé trojice na prostná, neboť jenom tak lze dospětí jakéhos úspěchu. Cvičte pilně a nedopřejte si oddechu, neboť jenom tak lze docílit bezvadného provedení bez úmorného opakování při zkoušce! Cvičte vše tak, jak je to předepsáno i s přechody do pohovu a do pozoru! Vše ostatní pak hravě pochopíte při zkoušce, jenom když každý své cvičení bude správně umět. Dorostenci cvičí též prostná pro Bělehrad a co řečeno o členstvu, stejnou měrou platí též o dorostu. Nejlépe bude, když jednoty vypraví celé dvojice tak, jak doma cvičívají. Mimo prostná cvičí ještě jednoty s členstvem i dorostem v předvádění Tyršovy soustavy podle rozdělení a ustanovení svých okrskových náčelníků. I tomu se řádně naučte, ať předvedete svou úlohu vzorně! S dorostem pak nacvičte i některou hru nebo něco s růzností — členstvo pak provede na konec pořadu Besedu. Tato bude ve slavnostním kroji a mohou ji tančiti jednoty, které postaví k tomu celé kolo, t. j. 4 bratry a 4 sestry.

Při jízdě drahou na slet může členstvo dostati slevu 33%, pojedí li z jednoho místa aspoň 6 a na vzdálenost nejméně 16 km. V tom mohou býti muži i ženy, ale všichni musí míti legitimaci s podobenkou, opatřenou nálepkami o zaplacených příspěvcích za tři čtvrtletí a železničním kolíkem za 3 — Kč. — Dorost může míti 50 % slevy při počtu aspoň 6, v čemž může býti započten i vedoucí. Předpis o legitimaci je stejný jako u členstva.

Zkoušky začínají v neděli dne 17. srpna ráno o 7. hodině. První budou zkoušeti dorostenci prostná, protože ti to mohou býti nejdříve připraveni. Vlak od Vlárky i od Brna přijede do Kunovic před 7. hod. a o to se již postaráme, abychom dorostence nějakým způsobem dopravili odtud na cvičiště. Toto připomínám jenom proto, abyste již teď zbytečně nelamentovali, že to nejde. Výslovně připomínám, že účast na zkoušce je povinná pro všechny, kteří chtějí odpovědět cvičiti.

Radění průvodu začne o půl druhé odpoledne a přesně ve 2 hod. vyjde průvod. Jednoty vezměte s sebou prapory i vlajky dorostu! Po příchodu na cvičiště bude veleno „Rozchod“ a až na tento povel odeberou se všichni cvičící do šaten, ostatní si najdou svá místa a praporečníci umístí na vykázaném místě pra-

pory. V šatnách i na seřadíšti zachovej každý klid a snaž se, abys nezdržoval řazení!

Veřejné cvičení začne o půl čtvrté odpoledne a je třeba, aby každý po odchodu do šaten co nejrychleji se připravil na cvičení a vyčkal zde povelu k řadě. Poslechněte na slovo vedoucích, kteří jsou zde ustanoveni a za pořádek zodpovědní, nedopusťte, aby Vaší vinou pořad se protahoval! Tento je uveřejněn na jiném místě Věstníku a bude ho přesně dbáno, přičiňte se jen, aby provedení v jednotlivostech i v celku bylo co nejlepší!

Chceme míti slet náš pěkný, chceme též, aby se hostům u nás líbilo, proto musí každý z nás konati vše, co od něho bude požadováno, bezvadně a co nejrychleji. Tak jenom zajistí se rychlý spád pořadu sletového a sobě i divákům radost z vykonaného díla. Slety naše slynyly vzornou kázní a protože tato je dobrovolná, tvoří vždy divy. Letos zvlášť bude třeba, abychom dokázali, že v tom všeobecném rmutu není třeba věšeti hlavu — dokažme, že je zde Sokolstvo, prodchnuté láskou ke své věci, jejímž cílem jest zdraví a prospěch národa a státu. Žactvo skvěle splnilo svůj úkol — může dorost a členstvo zůstatí za ním? Nesmí a nezůstane — tu odpověď čekám od Vás na cvičišti!

Nazdar!

Jaroslav Staša, župní náčelník.

Dětský den.

Jako úvod k letošnímu svému sletu pořádala župa dětský den v neděli dne 15. června 1930 v Uh. Hradišti. Jednoty a pobočky ze III. okrsku byly povinny vypraviti sem své žactvo, pro ostatní byla účast dobrovolná. Povinnosti své nedostály Bílovice, Oldřichovice a Otrokovice, dobrovolně nezúčastnili se odnikud.

Cvičiště bylo umístěno na sportovním hřišti Slavie a poskytovalo dosti pohodlí, jenže bylo hodně vzdáleno od šaten. Dopoledne byly vykonány zkoušky na společná cvičení, tance, nástupy ke hrám a závodům. Odpoledne o 2. hodině vyšel průvod od moravního mostu, v jehož čele šlo župní předsednictvo s praporem a 2 vlajkami. Pak následovalo žactvo — 272 žáků a 299 žákyň — 24 dorostenci, 28 dorostenek, 25 žen a 48 mužů ve slavnostním kroji. Celkem šlo v průvodě i s 26 členným trubačským sborem hradištským 722 účastníků. Za jásotu mládeže prošli jsme městem na cvičiště, kdež krátkým, ale výstižným proslovem nastínil bratr Cejnar úkol Sokolstva ve výchově mládeže pro zdraví národa a republiky.

Ve 3 hodiny nastupuje 240 žáků a 258 žákyň na společná dvěma dvanáctistupovými proudy, které se spojily ve středu na čtyřadvacetistup, postupující k hornímu středu cvičiště. Zde zatoučením zevnitř dělí se opět na dvanáctistupy a tyto u dolních met štěpí se v 6 proudů čtyřstupových, z nichž je vždy jeden proud žáků a jeden žákyň. Po provedeném rozstupu následuje společně

cvičení žáků s praporky a žákyň se zdobenými švihadly. Cvičeno bylo velmi pěkně, neboť dopolední zkouška odstranila i menší odchylky v nácviku se vyskytující a diváci tudíž pochvalou neskrblili. Po odchodu žactva řadí se žákyně na tanečky na národní písně a nastupují po stranách do čtyř kruhů, uprostřed pak v čtyřstupovém proudu. Provedení bylo vcelku pěkné i malebné, k čemuž nemálo přispěl i nový кроj žákyň svými veselými barvami. Žákyně odcházejí a nastupují žáci k závodům. Překážkový běh, štafeta, běh stonožek, přetahování lanem těšily se vesměs velké pozornosti diváctva a byly též se vši dovedností žáků předváděny. Rovněž i cvičení na nářadí bylo vhodně voleno a se zájmem sledováno. Další hra „Hasiči“ soustředila pozornost nejen malých, nýbrž i velkých. Však se také hasiči přičiňovali, aby svému úkolu dobře dostáli. Závodivé hry a různosti byly závěrem dnešního tělocvičného pořadu, kterýž v celku i jednotlivostech byl velmi dobrý a znamenal kus povivé práce v jeho přípravě. Vedoucí pochopili správně svůj úkol a úspěch žáků a žákyň byl nejlepší jejich odměnou.

Pak byl společný odchod do zahrady Sokolovny, kdež dětské radovánky a různá občerstvení náladu našich nejmenších dovršily a věru že mnozí velmi neradi odcházeli, když vedoucí upozornili na návrat domů — Věřím, že každá práce, kterou konáme s láskou, musí se podařit, proto zdar dětského dne byl zajištěn hned, když sešli jsme se ponejprv k poradě o jeho pořadu. A věřím, že i slet ostatních složek župních se zdáří, jestliže cvičitelstvo věnuje jeho přípravě svou píli i lásku. Žactvo se svými vedoucími ukázalo, jak se to dělá — dorost a členstvo nesmí zůstat za nimi!

Kupředu tedy! — Nazdar!

Jar. Staša, náčelník župy.

Nová Sokolovna v Luhačovicích.

Jednota luhačovská náležela k oněm šťastným, jimž téměř od založení bylo dopřáno vlastního krovu.

Sokol uhersko-brodský založil v Luhačovicích v červnu 1909 pobočku, která se ještě téhož roku v listopadu osamostatnila a čítala 50 členů. Již v lednu 1910 mladá tato jednota schválila na své valné hromadě koupiti nynějšího pozemku, na němž stálo skladiště stavebních hmot. Toto skladiště bylo upraveno na tělocvičnu a byla to první Sokolovna ve 4 okrsku župy Komenského.

I když tato budova nevyhovovala plně svému poslání, přece jen poskytla pevné základny pro práci a další vzrůst jednoty luhačovské.

„Štěstí přeje odvážným,“ praví přísloví a osvědčilo se na hrstce obětavých bratří, kteří se 300 K se odvážili ke koupi za několik tisíc. Jim vděčí dnešní Sokol za svůj domov.

První vybavení nové Sokolovny dodal Sokol Praha-VII. zdarma. Její členové projevíli upřímný zájem o naši jednotu i v letech pozdějších.

Jednoduchá stavba z hrazdéného zdiva nemohla vyhověti stále zvyšovaným požadavkům, nemohla zdotat ani značné návštěvy — cvičilo se tu se školami denně od rána do noci, pořádaly se v ní skoro všechny podniky vzdělávací i zábavní — a tak vůči hledě upadala. V roce 1922 bylo ustaveno Družstvo pro postavení Sokolovny, které mělo pečovati o budovu novou. Bohužel, zkáza staré budovy pokračovala mnohem rychleji, než vzrůstal stavební fond.

Jelikož se muselo sáhnouti k nákladným opravám, měla-li vůbec Sokolovna sloužiti aspoň části požadavků, počalo se na popud valné hromady jednoty v roce 1927 jednati o stavbě nové Sokolovny jako o věci neodkladné. Ještě téhož roku v červenci vypsána akce sběrací a upisovací, jež během roku vynesla skoro 100.000 Kč na darech a 28.000 Kč na úpisech. Také podniků jednoty přibýlo, takže rostly i hospodářské výsledky.

Ke stavbě samé však nebylo lze přistoupiti hned. V den 10. výročí národní samostatnosti 28. října 1928 položen byl základní kámen. O rok později 28. října 1929 rozhodla valná hromada okamžitě započeti stavby. A tak se ve 20. roce trvání naší jednoty památného dne 4. listopadu počalo skutečně stavěti.

Návrhy na novou Sokolovnu získány veřejnou soutěží, již se zúčastnilo 13 navrhovatelů. Uděleny byly 3 ceny. První cena přiznána návrhu arch. bratří Kubů z Brna-Králova Pole. Po úpravě jejich návrhů zhotoveny definitivní stavební plány.

Dispoziční řešení je velmi šťastné. Sokolovna je na hlavní komunikační tepně Luhačovic — Masarykově třídě. Je postavena 3 m od regulační čáry. Aby dosaženo bylo náležitého odstupu z ulice a potřebného místa, z něhož je hlavní vchod do Sokolovny a na letní cvičišti, ustupuje levé křídlo budovy o dalších 6 m. Celá stavba je vysunuta do hloubky, aby bylo získáno místo pro letní cvičišti, náležitého světla hlavního sálu a dalšího možného rozšíření.

Konstrukce celé Sokolovny je rámová, železobetonová, vyplněná zdivem z dutých cihel. Budova má rovné střechy a rýsuje se dobře v zelených stránkách luhačovských. Střecha na budově 43 m dlouhá by jen krásné pohledy zastavovala.

Pozvolným hlavním schodištěm vstupuje se do předsálí. Z něho jsou přístupny: balkon, sborovna, byt sokolníkův, místnosti pro Ochranu matek a dětí, legionářské museum a hlavní sál o rozměrech 12×20 m s postranním přísálím.

Velký sál má parketovou podlahu a je osvětlován 9 okny o rozměru 78 m čtverečných. Velký sál slouží na cvičení prostná a cvičení na nářadí, která nevyžadují upevnění na zdi nebo na strop. V něm budou se hráti divadla a kinová představení. Vzádu sálu rozsáhlý balkon s projekční komorou a vpředu jeviště 8×12 m

s kruhovým horizontem. Ze sálu je široký vchod na slunnou terasu nad letním cvičišťem o rozměrech 6x20 m, kteréhož rovněž lze použítí na cvičení nebo příjemné posezení. Terasu s letním cvičišťem spojuje 3 m široké schodiště.

Původně se měla část přízemí zavázat. Avšak zvýšením celé stavby získány rozsáhlé místnosti přízemní, kde je umístěn tělocvičný sál pro cvičení na nářadí, které musí býti upevněno ve zdech nebo na stropě, je náležitě vybaven a lehce dvoustranným schodištěm spojen s hlavním sálem. K němu přiléhá nářaďovna, šatny, sprchy se studenou a teplou vodou a splachovací záchody. Kromě toho je v přízemí rozsáhlý sloupový sál přednáškový s loutkovým divadlem, kotelna pro ústřední topení parou o nízkém tlaku a kanceláře obecního úřadu.

Celý vzhled Sokolovny působí dojmem uklidňujícím. Vše je rovné, prosté, bez zbytečných příkras.

Sokolovna bude otevřena 20. července 1930 o 2. hodině odpoledne slavností a divadlem „Lucerna“.

Naše tužby jsou splněny. S radostí patříme na dílo, ve kterém se má i nadále pojití síla, svornost a láska. V tom je význam naší nové Sokolovny. Z ní má vycházeti ovoce plodné práce a v ní najítí má též sídlo ušlechtilý společenský život luhačovský.

Slibujeme si od nové Sokolovny mnoho. Vždyť jsme ji stavěli, jak hlásá pamětní deska, „ve víře v nesmrtelnost národa — v naději nejlepších snah Sokolstva — v lásce k našemu kraji a všem, kdož přijdou po nás.“

Zprávy z jednot a poboček.

Sokol v Kyjově pořádal veřejné cvičení 15. června t. r. Dopoledne konaly se zkoušky na společná prostrná; zkoušky se dobře osvědčily, neboť veřejného cvičení zúčastnily se všechny pobočky i některé blízké jednoty, nejčetněji z Koryčan. Při zkouškách vždy se ukáže nestejný nácvik v různých jednotách, a tak se ještě narychlo opravuje a upravuje všecko, co je možno v krátké době, vyměřené společné zkoušce. Čas i práce, věnovaná společným zkouškám, vždy se vyplatí, jak i zde bylo patrné. Odpoledne o 2. hod. vyšel od Nového světa průvod, v němž zastoupeny byly všechny složky, od žactva po členstvo, a to tak početně, že bylo radost pohleděti na dlouhý, malebný průvod sokolský. Krátce po 3. hodině nastoupilo 126 žáků na cvičení s praporky. Zacvičili dva oddíly celkem dobře. Jen zákryt hyl místy porušován, ovšem spíše vinou nevhodných sestav, jež se stále cvičily s místa. Na 42 nejmenších žákyň zacvičilo v kruhu hru s panenkami se zpěvem (od s. R. Máchalové). Musím doznati, že toto číslo bylo tak pěkně zacvičeno a tak se líbilo, že právem sklidilo bouřlivý potlesk obecnstva. Bylo patrné, že obě cvičitelky ujalý se nácviku s láskou a porozuměním pro tu naši so-

kolskou drobotinu. Taková práce nemůže se minouti úspěchem. Přejeme si všichni, aby v této sokolské práci pokračovaly. Pak nastoupilo 157 zákyň na cvičení se zdobenými obručemi a zacvičily 2 oddíly pěkně a s chutí. I zde platí, co bylo řečeno o žácích: sestavy se stálou změnou místa nebo pochodem a nevhodnými obraty (II. oddíl!) nejsou vhodné pro vystoupení malého žactva ve větším počtu. Místy bylo znatí nestejný nácvik, ale celkový dojem byl dobrý. Pak následovaly hry, z nichž nejvíce se líbily hry hybné a závodivé. Nato 40 dorostenek nastoupilo na cvičení prostná, jež zacvičena vcelku dobře. Škoda, že několika dorostenkám zřejmě vypořáděla paměť. Sestavy samy jsou velmi pěkné, hudební doprovod přílehlavý, takže správné provedení zanechává nejlepší dojem. Nato nastupují žákyně (s obručemi) a žáci (s praporky) a cvičí společně 2 sestavy. Toto společné cvičení bylo neporovnatelně lepší, nežli když cvičili žáci a žákyně odděleně; i obrázee působily malebněji. Proto zaslouženě sklidili pochvalu obecnstva. Pak následovalo cvičení na nářadí se střídáním, a to 4 družstva mužů a 3 družstva dorostenců. Cviky byly přiměřené vyspělosti družstev. Několik borců upozornilo na sebe pěknými sestavami. Vedoucí družstev, netrpě, aby po odtroubení ještě některý cvičenec naskočil na nářadí. Takové sólo je známkou neukázněnosti a je tím trapnější, když takový cvičenec nepodařeným nějakým cvikem zkaží dobrý dojem celého družstva. Po krátké přestávce nastoupila 2 družstva ke hře odbíjené (Koryčany proti Kyjovu).

Byla to v celku pěkná ukázka této oblíbené a dnes hodně rozšířené hry. Vyhrává Kyjov v poměru 15:4. Pak nastoupilo 36 žen na prostná — (bělehradská). Bylo radost pohleděti na naše ženy, jež provedly svůj úkol vzorně a téměř bez chyby přes to, že také byly z různých jednot, kterážto okolnost bývá často příčinou výmluv, proč cvičení se nedaří. Zde ženy dokázaly, že výmluvy takové jsou liché. Mnoho záleží na tom, kdo a jak vede nácvik. Uvážíme-li k tomu, že sestavy jsou opravdu cenné a krásné, podporovány přílehlavou hudbou, nedivíme se, že si ženy odnesly primát ze cvičení prostných. Závěrečné číslo byla prostná mužů (bělehradská), jež zacvičilo 45 mužů. Tato prostná nevyrovnej se prostným žen, a to ani svou vnitřní hodnotou, ani vnějším uspořádáním, jež stále mění útvar, obrázce a skupinky, a to ne vždy vhodně. Proto také provedení není úměrno námaze, spojené s nácvikem těchto prostných. Dlužno však doznati, že cvičeno bylo opravdu s chutí (zejména ti starší cvičenci) a několik menších nedopatření padá spíše na vrub okolnosti, o níž jsem se zmínil nahoře. A nyní celkový dojem. Je radostný, potěšující. Hlavně proto, že od loňska je viděti vzrůst nejen početně, nýbrž i v jakosti. Zvláště pohled na naše žactvo i dorost naplňuje nás dobrými nadějemi. Sokolstvo přese vše neocitne se tam, kde by je rádi viděli naši protivníci, ale půjde vždy za svým Tyršem. —

Nazdar!

V. Z.